

Publicerad 2010-11-08 14:25 av ifoS

Vad är hösten?

Vad är du
Om inte något sorgligt
Du med dina kalla kyssar
Kan få sommarns varma smekning att kännas så långt bort
Får oss att önska oss tillbaka
Tillbaks till en tid med varm beröring
Aldrig vill man stanna hos dig
Aldrig
Allt det vackra går förlorat
Försvinner ner och dör
Allt det vackra tappar taget
Men det är just vad de bör

Du får träden att förlora sina löv
Lämnar dem nakna åt vinterns köld
För dig är det så naturligt
Att löven inte orkar hålla sig kvar
För dig är det livets gång

Du tar inte bara värmen
Utan även det enkla, fria och kravlösa
Ger kyla och ångest
Plikter
krav
Rutiner
ordning
Trygghet
hopp
Förväntningar
Och lugn

Du kommer inte bara med förändring
Utan även en spänning, utmaning och törst

Du får löven att släppa taget
Att ge plats åt det nya
Nakna står träden och väntar
På varma kyssar som ska ge liv

När det vackra tappar taget
Går det inte förlorat
Det speglar bara en annan typ av skönhet
Alltid
Alltid vill man känna förändringens vind
Få oss att öppna våra ögon
Den blick som varit stängd hela sommarn
Se dina sprakande färger
För vad är du
Om inte något vackert
Du med dina kalla kyssar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ifoS med Poeter.se id #22329 innehar upphovsrätten